

Socialministeren (Bomholt): Som svar på det ærede medlems spørgsmål kan jeg oplyse, at de indtægtsgrænser, der her er tale om, og som jo findes i forsorgslovens § 194, stk. 1, er bestemmende både for retten til at få børnebidrag udbetalt forskudsvis af det offentlige, for retten til at få udbetalt de særlige bidrag til børn af enker og enke-mænd og for retten til at oppebære børnetillæg til folke- og invalidepension. Overstiges grænserne, finder der en aftrapning af bidraget eller tillægget sted efter nærmere i loven fastsatte regler, og bliver bidraget eller tillægget som følge af fradrag mindre end en tolvtedel af grundbeløbet, bortfalder det.

De indtægtsgrænser, der er bestemmende for, om man kan modtage fuldt bidrag eller fuldt tillæg til børn, er senest pristalsreguleret ved socialministeriets bekendtgørelse af 25. februar 1958 og udgør herefter pr. 1. april 1958 de beløb, som også det ærede medlem nævnte, nemlig i kommunegruppe I, København med videre, 7 090 kr., i kommunegruppe II, købstæder og bymæssige bebyggelser, 6 240 kr. og i kommunegruppe III, landkommunerne, 5 240 kr. Som følge af den glidende aftrapningsskala bortfalder bidraget eller tillægget først ved indtægter, der andrager i kommunegruppe I 8 600 kr., i kommunegruppe II 7 600 kr. og i kommunegruppe III 6 500 kr. De indtægtsbeløb, jeg her har nævnt, er indtægten, efter at skatter og kontingenter er fradraget. Jeg kan nævne, at den bruttoindtægt, der i København vil medføre, at fradrag i børnebidrag eller børnetillæg begynder, andrager ca. 8 700 kr., medens bortfald af bidrag eller tillæg vil indtræffe ved en bruttoindtægt på ca. 10 600 kr.

Som det vil fremgå af, hvad jeg nu har sagt, er der ikke tale om et spørgsmål, som er specielt for invalidepensionister. Disse pensionister er i denne henseende ganske ligestillet med andre befolkningsgrupper, som er berettiget til de her nævnte ydelser.

Et andet spørgsmål er så, på hvilket niveau indtægtsgrænserne bør fastsættes. I denne henseende vil jeg gerne minde om, at spørgsmålet tidligere har været rejst her i tinget, idet det ærede medlem under behandlingen af forslag til lov om ændringer

i forsorgsloven vedrørende kommunehjælpsgrænserne m. v. i 1957 stillede forslag om forhøjelse af indtægtsgrænserne, et forslag, der i øvrigt svarer til et af det samme ærede medlem i samlingen 1954-55 fremsat forslag. Idet jeg i øvrigt skal henvise til Folketingstidende for 1956-57, sp. 2922, skal jeg nævne, at min forgænger dengang udtalte, at den foreslåede forhøjelse ikke forekom tilstrækkelig begrundet, og at man allerede efter de af regeringen foreslåede regler kunne have betydelige indtægter og dog få bidrag udbetalt. Det blev ved samme lejlighed af den daværende socialminister anført, at den af det ærede medlem m. fl. foreslåede forhøjelse ville medføre en urimelig begunstiggelse i forhold til mindrebedemlede familier bestående af mand, kone og børn, som er henvist til at leve af en arbejdsindtægt af en mere beskedne størrelse. Ændringsforslaget blev forkastet af det høje ting og regeringsforslaget vedtaget.

Jeg vil gerne understrege det sidstnævnte synspunkt; det bør stadig holdes for øje. Og også for den, der lever af en beskedne arbejdsindtægt, men ikke er berettiget til særlige sociale ydelser for sine børn, medfører forsørgelsespligten en økonomisk byrde, som samfundet ikke yder dækning for.

Det af det ærede medlem fremførte eksempel skal jeg gerne se nærmere på.

Ragnhild Andersen: Jeg takker, især fordi ministeren sagde, at han ville se nærmere på det af mig fremførte spørgsmål, fordi jeg har indtrykket af — uden at jeg vil være overklog — at det måske ikke rigtigt er gået op for socialministeriet, hvad der her er tale om. Efter min opfattelse og mine erfaringer på dette område er der tale om en uretfærdig forskelsbehandling af mennesker med børn og mennesker uden børn, idet man stopper op ved et bestemt beløb i lov om offentlig forsorg med hensyn til bestemmelserne om børnetillæg. Jeg vil derfor mene, at det ikke kan have sin forbliven ved den afvisning, socialminister Strøm gav her i folketinget af vort forslag om ændring af indtægtsgrænserne, og jeg vil gerne stille den højtærede minister et tillægsspørgsmål: dersom ministeren kan se, at det strider imod familiepolitikken at opretholde disse